

# צידה לדרך:

סלון תורני אקטואלי ליילדי ישראל

י"ל מידי שבוע עם תכנים מגוונים!



עשרת ימי תשובה

עלון מס' 19

## בדרך הזמן

עלון זה מוקדש לרפואת  
מרגלית גלי בת מרי בתושח"י

ספר הצדיק הרב פינקוס זצ"ל: פעם אחת הביאו לעירתנו אופקים 'קרנואן' בנוי לצרה בית כנסת. הקרנואן המשכלל מיעד היה למטרה קדושה זו וכלל בתוכו הכל. נשאר רק להניח אותו על הקרקע ולהכניס להתפלל. הגיעה משאית גדולה ועליה הקרנואן, ולמקום הובא גם מנוף ענק. כאשר התקרבה המשאית אל משטח הבטון, הרים המנוף את הקרנואן לגבה כדי להניחו במקום המיעד. האנשים שעמדו מסביב, עזרו בקריאת "עצות": קצת זמינה, קצת שמאלה... והנה, כשירד הקרנואן והתקרב אל המשטח, ועדיין היה באויר, סיעו האנשים לסדר את הכוון המדויק. אחוז בצד זה, דחפו בצד זה... ואז נחת הקרנואן. בהתרגשות גדולה כבדו את הרב לפתח את הדלתות לראשונה ולקבע מזוזה. ואז, כשנכנסו פנימה, הבחינו לתדהמתם שהקרנואן הונח בכוון ההפוך! ארון הקודש נמצא ב'מערב' ולא ב'מזרח' לכוון ירושלים! האנשים הביטו

אנו נמצאים בימים אלה בעצומם של "עשרת ימי תשובה". חז"ל דרשו על הפסוק: "דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב": אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים. בימים הללו, ממתין לנו הקב"ה ומצפה להטיב עמנו את ה'חתימה'.

למי נועדו 'עשרת ימי תשובה'? חז"ל מלמדים שצדיקים גמורים נכתבים ואף נחתמים כבר בר"ה לחיים טובים. על כן מברכים איש את רעהו בליל ראש-השנה: "לא לתר לחיים טובים". לא לתר - מיד, כבר היום. רשעים גמורים נכתבים וגם נחתמים בר"ה ל'אלתר למיתה'. ואלו הבינוניים תלויים ועומדים מר"ה ועד יוה"כ.

מכיון שרבונו בגדר בינונים, הבה נתבונן. מה מטל עלינו לעשות בימים אלה, כי קרוב אליה הדבר מאד בפיה ובכלבבה לעשותו!



'עשורת ימי תשובה'. למדתי שכל זמן שעדין 'תלויים ועומדים', הכל באויר, עוד אפשר לסובב את הגזרה, לעשות תשובה ולחולל שנוי, אבל כשהגזרות כבר ינחתו, אז כבר יהיה מאחר... "עורו ישנים משנתכם הקיצו מתרדמתכם"

זה בזה, מתסכלים, ולא ידעו מה לומר. ילד קטן שהיה שם, אמר: "מה הבעיה? תסובבו!" אמרו לו: "חמודי, כל זמן שהקרואן הזה באויר, אפשר היה לסובב אותו. עכשו - כבר מאחר מדי...". אמר הרב פינקוס: באותו רגע הבנתי את משמעות

## בדרך החנוכה

בלטוש נפשות התלמידים, האונה לרחשי לבם וטפול אישי בהתפתחותם. במסגרת זו יש סיעתא דשמיא! זהו לא מפעל אלא בית יוצר חידוני, אכפתי ורגיש. התלמידים מתחנכים להיות קדושים לה! בלי חנוכה כזה, ללא השקעה של הורים ומורים, יצא חלילה התלמיד 'למדבר', מקום נחש ועקרב, ומי יודע להיכן ידרדר.

בסיעתא דשמיא, מצודתו של 'מרכז החנוכה העצמאי', רשת החנוכה הגדולה מיסודם של גדולי ישראל, פרוסה לארצה ולרחוקה של ארץ ישראל. אה עדין ישנם רבבות אלפי תלמידים שאינם מתגוררים בסמיכות לבתי הספר המצוינים הללו. 'קרן ההסעות' קמה במטרה להציל נשמות ילדים מה'מדבר' כדי שיזכו להיות קדושים וטהורים, כקרוב המתעלה לה'. מדי יום יוצאים מאות קווי הסעה משובים ועירות, מכפרים ואף מקבוצים, לשנע תלמידים ותלמידות לבית ה', אשר בזכות פעילות 'הקרן' יפתחו את היום בקריאת 'שמע ישראל', בפרקי תפלה ובשעורי תורה. בסוף יום הלמוד שבים הילדים לבתיהם צמוסים בחוויות רוחניות, אותם הם מעבירים להוריהם וכה מופץ אור התורה.

כמה נחת יש לרבון כל העולמים מפעילות רוחנית זו! תנו ידיכם עמנו! אחזו גם אתם בהנהגה הקדושה, בגלגל ההצלה אותו הניעו גדולי ישראל וצוק'ל, וגם היום עומדים גדולי ומאורי הדור מאחורי הפעילות הממשית. עדין ישנם אלפי 'שעירים' תמימים המצפים להסעה... עזרתכם תניף גורל לה', ובלעדי עזרה זו מי יודע להיכן יגיעו חלילה...

במרכז תפלותינו, בהן מזכירים את עבודת יום הכפורים בבית המקדש, נעסק בענין 'שני השעירים'. לפני הכהן הגדול העמידו שני שעירי עזים. הוא העלה בידיו שני גורלות - גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל. השעיר שזכה להבחר 'להשם' יתקדש להיות קרבן עבור כלל ישראל. את דמו יכניס הכהן הגדול 'לפני ולפנים' לבית קדש הקדשים, מול ארון ברית ה', שעיר זה יזכה לשמש חלק מרכזי בהליכה התשובה והכפרה של כלל ישראל. ואלו את השעיר השני, 'שעיר לעזאזל' ישלחו הרחק לשממת המדבר, ומראש צוק גבוה ישלה עד שיעשה כלו איברים איברים. בספרים הק' נאמר כי שעיר זה "מגש" לכחות ה'סטרא אחרא' לבל יפריעו לנו בעבודת יום הכפורים...

חז"ל אומרים כי שני שעירי יוה"כ, מצוה שיהיו שוים, דומים במראה, בקומה ובדמים (במחיר) ולקחתם כאחת. (את שניהם קונים יחד, באותה עת, בשוק). למה? בשביל מה עליהם להיות ממש כמו "תאומים"?

דרש אומן החנוכה, רבנו שמשון רפאל הירש כי יש בקה סוד חנוכי עצום! יכולים שני ילדים לגדל באותה שכונה, באותו גיל, דומים מאד ברקע המשפחתי ובסגנון התרבותי. אה האחד מתעלה ומתקדש, מממש את הפוטנציאל שבו ומשיג השגים מרשימים בחייו, ואלו האחר, "אחיו", מבלה את ימיו ומתבזבז. איה קורה הדבר?

הכל תלוי בגורל! והגורל במקרה זה הוא המסגרת החנוכית שהוריו בחרו עבורו, ובצפם גם עבור עצמם, כהורים. יש מסגרת המשקיעה

## בְּדֶרֶךְ הַתְּשׁוּבָה



לְמִשָּׁה בְּכִסִּיל שֶׁהִלָּךְ לְרוֹפֵא בְּעֻקְבוֹת כְּאֲבִים חֲזָקִים שֶׁחָשׂ. לְאַחַר שֶׁהָרוּפֵא עָרַךְ מְסַפֵּר בְּדִיקוֹת, רֶשֶׁם 'רְצָפֵט' (מְרֻשֵׁם), הִגִּישׁ לַחֹלֶה וְאָמַר: "הִנֵּה, יֵשׁ כְּאֵן תְּרוּפָה שֶׁתְּסַפִּיק לְפַעֲמִים בְּיוֹם בְּמִשָּׁךְ שָׁבוּעִים. חֲזֵר אֵלַי כִּשֶׁהַתְּרוּפָה מְסַתֵּמֶת". כְּעֵבֹר שָׁבוּעִים שָׁב הַחֹלֶה וּמְסַפֵּר כִּי לֹא רַק שֶׁהַכְּאֲבִים לֹא חָדְלוּ, אֲלָא הֵם אִף גָּבְרוּ מְאֹד. מְעַזְן שׁוֹב הָרוּפֵא, רוֹשֵׁם 'רְצָפֵט' נוֹסֵף וְאוֹמֵר: "הִנֵּה, הַפַּעַם הַגְּבֵרְתִי אֶת הַמַּנּוֹן. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם לְמִשָּׁךְ שָׁבוּעִים". אַחֲרֵי עֲשָׂרָה יָמִים חֲזָר הַחֹלֶה כִּשֶׁהוּא בְּקִשֵׁי זָו. חֲזָר וְחָלוּשׁ, וְאוֹמֵר לְרוֹפֵא שֶׁלֹּא יִכּוֹל הִיָּה לְהַמְתִּין עַד סוֹף הַשָּׁבוּעִים כִּיֹּן שֶׁהַכְּאֲבִים הֵם בְּלִת־נִסְבָּלִים. שׁוֹאֵל אוֹתוֹ הָרוּפֵא: "הֵאֵם אַתָּה מְקַפֵּיד עַל הַמְרֻשֵׁם?" "בְּוַדָּאִי! שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם אֲנִי בּוֹלְע!" אָמַר הַחֹלֶה כִּשֶׁהוּא מוֹצִיא שְׁקִית מְכִיסוֹ וּמְרַאֶה לְרוֹפֵא. מְבִיט הָרוּפֵא וְלֹא מְאֲמִין לְמַרְאֵה עֵינָיו! הַשְּׁקִית מְלֵאָה בְּגִזְרֵי נִיר! הַכְּסִיל הַנִּבְעָר מְדַעַת, לִקַּח אֶת דֶּף הַ'רְצָפֵט'. בַּפַּעַם הָרֵאשׁוֹנָה – גָּזַר לְאַרְבָּעָה עֲשָׂר גִּזְרִים (פְּעָמִים בְּיוֹם לְמִשָּׁךְ שָׁבוּעִים!) וְאֶת הַרְצָפֵט הַשֵּׁנִי – גָּזַר לְעֲשָׂרִים וְאַחַד גִּזְרִים! בְּמִקּוֹם לְגִשֵׁת לְבֵית הַמְרַקְחָת, וְתַמּוֹרֶת נִיר הַ'רְצָפֵט' לְקַבֵּל תְּרוּפָה – אוֹתָהּ יִטֵּל וְיִבְלַע, חָשַׁב הַכְּסִיל כִּי הַנִּיר מְרַפֵּא...

לְמִשָּׁה רַבֵּנוּ אֶת סוּד י"ג מְדוֹת שֶׁל רַחֲמִים. בְּתוֹרָה נֹאמַר "וַיַּעֲבֵר ה' עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא – ה' ה' ק-ל רַחוּם וְחַנוּן...". חֲזו"ל אוֹמְרִים: "מְלַמֵּד שְׁנַתְעֻטָּף הַקַּב"ה כְּשֶׁלִּיחַ צָבוּר (הָעֻטוּף בְּטָלִית), הִרְאָה לוֹ לְמִשָּׁה סֹדֵר הַתְּפִלָּה, וְאָמַר לוֹ – כָּל זְמַן שֶׁיִּשְׂרָאֵל חוֹטְאִים, יַעֲשׂוּ לְפָנָי כְּסֹדֵר הַזֶּה וְאֲנִי מוֹחֵל לָהֶם!".

שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה מְדוֹת שֶׁל רַחֲמִים עוֹמְדוֹת בְּמִרְכּוּז תְּפִלּוֹתֵינוּ בְּיָמִים הַנּוֹרְאִים. בְּיוֹם הַכְּפּוּרִים חוֹזְרִים עֲלֵיהֶם פְּעָמִים רַבּוֹת, בְּתַקְוָה לְקִיוֵם הַבְּטָחַת הַקַּב"ה: "יַעֲשׂוּ לְפָנָי כְּסֹדֵר הַזֶּה וְאֲנִי מוֹחֵל לָהֶם". אִךְ נִבְחִין כִּי הַקַּב"ה לֹא הִבְטִיחַ לְמִשָּׁה רַבֵּנוּ "יֵאמְרוּ לְפָנָי כְּסֹדֵר הַזֶּה", אֲלָא "יַעֲשׂוּ לְפָנָי". עֲלֵינוּ לַעֲשׂוֹת אֶת י"ג הַמְדוֹת! לֹא דִי בְּאַמִּירָה וּבְקַרְיָאָה. הַמְלִים הֵם רַק 'רְצָפֵט'! בְּמִרְשָׁם שֶׁהָרוּפֵא מוֹסֵר יֵשׁ הוֹרְאוֹת מֶה יֵשׁ לַעֲשׂוֹת בְּכַדֵּי לְהַבְרִיא! אִין תּוֹעֵלֶת בְּקַרְיַת דְּבַרֵּי הָרוּפֵא אוֹ בְּלִיעַת הַנִּיר...

עֲלֵינוּ לְדַבֵּק בְּמְדוּתֵינוּ שֶׁל הַקַּב"ה, מֶה הוּא רַחוּם אִף אַתָּה רַחוּם, מֶה הוּא חַנוּן אִף אַתָּה חַנוּן. מֶה הַקַּב"ה אֵינּוּ מְמַהֵר לְכַעַס, אֲלָא מְאַרְיָה אִף וּמְמַתִּין, אִף אַתָּה הִנֵּה אַרְךָ אִפְּסִים. הַבָּה נִתְחַיֵּל לְאַהֵב זֶה אֶת זֶה, לְוַתֵּר וְלִסְלַח, לְהַתְּפִיֵּס זֶה עִם זֶה וּלְהַתְּקַרֵּב לָהּ'.

מְעֻשָׂה בְּכִסִּיל שֶׁהִלָּךְ לְרוֹפֵא בְּעֻקְבוֹת כְּאֲבִים חֲזָקִים שֶׁחָשׂ. לְאַחַר שֶׁהָרוּפֵא עָרַךְ מְסַפֵּר בְּדִיקוֹת, רֶשֶׁם 'רְצָפֵט' (מְרֻשֵׁם), הִגִּישׁ לַחֹלֶה וְאָמַר: "הִנֵּה, יֵשׁ כְּאֵן תְּרוּפָה שֶׁתְּסַפִּיק לְפַעֲמִים בְּיוֹם בְּמִשָּׁךְ שָׁבוּעִים. חֲזֵר אֵלַי כִּשֶׁהַתְּרוּפָה מְסַתֵּמֶת". כְּעֵבֹר שָׁבוּעִים שָׁב הַחֹלֶה וּמְסַפֵּר כִּי לֹא רַק שֶׁהַכְּאֲבִים לֹא חָדְלוּ, אֲלָא הֵם אִף גָּבְרוּ מְאֹד. מְעַזְן שׁוֹב הָרוּפֵא, רוֹשֵׁם 'רְצָפֵט' נוֹסֵף וְאוֹמֵר: "הִנֵּה, הַפַּעַם הַגְּבֵרְתִי אֶת הַמַּנּוֹן. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם לְמִשָּׁךְ שָׁבוּעִים". אַחֲרֵי עֲשָׂרָה יָמִים חֲזָר הַחֹלֶה כִּשֶׁהוּא בְּקִשֵׁי זָו. חֲזָר וְחָלוּשׁ, וְאוֹמֵר לְרוֹפֵא שֶׁלֹּא יִכּוֹל הִיָּה לְהַמְתִּין עַד סוֹף הַשָּׁבוּעִים כִּיֹּן שֶׁהַכְּאֲבִים הֵם בְּלִת־נִסְבָּלִים. שׁוֹאֵל אוֹתוֹ הָרוּפֵא: "הֵאֵם אַתָּה מְקַפֵּיד עַל הַמְרֻשֵׁם?" "בְּוַדָּאִי! שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם אֲנִי בּוֹלְע!" אָמַר הַחֹלֶה כִּשֶׁהוּא מוֹצִיא שְׁקִית מְכִיסוֹ וּמְרַאֶה לְרוֹפֵא. מְבִיט הָרוּפֵא וְלֹא מְאֲמִין לְמַרְאֵה עֵינָיו! הַשְּׁקִית מְלֵאָה בְּגִזְרֵי נִיר! הַכְּסִיל הַנִּבְעָר מְדַעַת, לִקַּח אֶת דֶּף הַ'רְצָפֵט'. בַּפַּעַם הָרֵאשׁוֹנָה – גָּזַר לְאַרְבָּעָה עֲשָׂר גִּזְרִים (פְּעָמִים בְּיוֹם לְמִשָּׁךְ שָׁבוּעִים!) וְאֶת הַרְצָפֵט הַשֵּׁנִי – גָּזַר לְעֲשָׂרִים וְאַחַד גִּזְרִים! בְּמִקּוֹם לְגִשֵׁת לְבֵית הַמְרַקְחָת, וְתַמּוֹרֶת נִיר הַ'רְצָפֵט' לְקַבֵּל תְּרוּפָה – אוֹתָהּ יִטֵּל וְיִבְלַע, חָשַׁב הַכְּסִיל כִּי הַנִּיר מְרַפֵּא...

לְאַחַר שֶׁמִּשָּׁה רַבֵּנוּ הַתְּפִלָּל לָהּ שֶׁיִּסְלַח לְבָנָי יִשְׂרָאֵל עַל חֲטֵא הָעַגְלָה, הַתְּרַצָּה הַקַּב"ה וְגִלָּהּ

**קְרוֹת הַסּוֹתוֹת**  
גִּלְגַל הַהַצְלָה שֶׁל יֵלְדֵי יִשְׂרָאֵל

**מִי יִכּוֹל לְרַאוֹת אֶת הַיֵּלְדִים הָאלוּ וְלַעֲמוֹד מִנַּעֲדוֹ?!  
הֵם עוֹדִים אֶת הַתְּבִיִּים בְּשׂוֹנָה, הֵם מְשִׁבִּיעִים עַל כָּל בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה הֵם מוֹחֲזִים עַל חֵטְן חִיּוֹן קוֹרֵב לְבֵית וּנְסֻעִים בְּכָל בּוֹקֵר לְחוֹתְמִים לְחִיּוֹן תּוֹרָה.  
בְּלִי הַסָּעָה הֵם לֹא יַעֲשׂוּ לְלַמּוֹד תּוֹרָה!  
מֶה לִּי מְסֻיָּר - אֲסִיף יֵלֵךְ בְּכֵן הַסּוֹתוֹת**

**מִרְחֹק יָבֵאוּ**

**מְנַבֵּית חִירוֹם לְהַצֵּלֶת הַיֵּלְדִים מוֹרֶת שַׁחַת:**  
**1700-50-66-22**

הַיֵּלְדִים הַנִּזְכָּרִים הֵיוּ בְּעִיר הַבְּרִית הַיִּשְׂרָאֵלִית בְּיָמֵינוּ וְהֵיוּ בְּעִיר הַבְּרִית הַיִּשְׂרָאֵלִית בְּיָמֵינוּ וְהֵיוּ בְּעִיר הַבְּרִית הַיִּשְׂרָאֵלִית בְּיָמֵינוּ

## בְּדֶרֶךְ הַתְּפִלָּה



וְאוֹמֵר 'כִּלָּם שְׁלִי'. בְּנֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב אִתָּם! 'רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם', מִמְּשִׁיחַ הָרַב אֶת תְּחִנָּתוֹ "אֵיךְ נִכְרִיעַ אֶת הוֹכּוֹחַ? הֵיאָה גִּדְעָ לְמִי שִׂיכִים אֲנָשִׁים אֵלֶּה? אֲבָקֶשׁ מִמֶּה, רַב־שׁ"ע, תִּתִּיר צְרוּרָה! תִּתִּיר אֶת חֲבֵלֵי הַגְּלוּת, תִּסְרֵר מֵעֲלֵינוּ עַל מַלְכֵיחוֹת וְאִזּוֹ רֵאָה גַם תִּרְאֶה לְאֵן אֲנוּ רֹצִים! כְּשֶׁעֵינֵי כָּל זֹלְגוֹת דְּמָעוֹת יְהוּדִיּוֹת חָמוֹת, הַמְּשִׁיחַ הָרַב "בְּלִיל יוֹה" כִּי מִכְרִיזִים – אֲנוּ 'מִתִּירִים' לְהַתְּפַלֵּל עִם הָעֲבָרִינִים. אֲנוּ מִתִּירִים אֶת חוּטֵי יִצְרָר הָרַע, מִתִּירִים אֶת קִשְׁרֵי הַגְּשָׁמִיּוֹת וְהַחֲמָרִיּוֹת, וְאִזּוֹ גַם הָעֲבָרִינִים בָּאִים לְהַתְּפַלֵּל. וְכִי אֵלֶּה הֵם עֲבָרִינִים? ...

בְּעֶבֶר כִּבְלֵי הַיִּצְרָר הָרַע וְקִשְׁרֵי בְּאִמְצָעוֹת 'קוֹמוֹנִיזְם' וְעוֹד רְעִיוֹנוֹת כְּזֹב. כִּיּוֹם – הַיִּצְרָר הָרַע מִמְּשִׁיחַ לְפַעֵל, אֵיךְ בְּדַרְכֵי אַחֲרוֹת. רַבּוֹת אֲלֵפֵי יִלְדֵי יִשְׂרָאֵל קִשְׁוֹרִים בְּעִבּוֹתוֹת הַיִּצְרָר, חֲבֵלֵי תַעֲתוּעַ הַמוֹנְעִים מֵהֵם לְהַתְּקַרֵּב לְאוֹר הַתּוֹרָה. הֵבֵה נִתְפַלֵּל יַחַד "אֲנָא בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינֶה! תִּתִּיר צְרוּרָה!" כִּיּוֹם כְּפוֹר אֵין רְשׁוֹת לְשִׁטֵּן לְהַשְׁטִין, וְעַל כֵּן "אֲנוּ מִתִּירִים לְהַתְּפַלֵּל עִם הָעֲבָרִינִים". וְכִי עֲבָרִינִים אֵלֶּה? רַק תִּתִּיר אֶת הַקִּשְׁרִים וְנִרְאֶה אֶת כִּלָּם רֹצִים לְחַנוּךְ תּוֹרְנֵי, לְחִי מִצְוֹת, לְקִיּוֹם הַתּוֹרָה וְהַמְּשִׁחַ הַמְּסַרְתֵּת הַקְּדוּשָׁה!

'קָרַן הַסְּעוֹת' מֵהֵנָּה 'מְסַפְּרִים קְדוּשִׁים', הַפּוֹעֲלִים לְהַתִּיר אֶת חוּטֵי הַיִּצְרָר וְלִפְרֹם אֶת קִשְׁרֵי הָאוֹזְקִים וּמוֹנְעִים הַתְּקַרְבוֹת לְקְדוּשָׁה. עַל יְדֵי פְעִילוֹת קְדוּשׁ זוֹ, זֹכִים לְהִבְיֵא מִדֵּי יוֹם אֲלֵפִים רַבִּים לְחַנוּךְ תּוֹרְנֵי וּלְלוֹת מִדֵּי שָׁנָה מְאוֹת בַּחוּרֵי חֲמֵד לְעוֹלָם הַיְּשִׁיבוֹת, לְקִשְׁרֵי אֶת נִשְׁמַתָּם לְצוֹר מִחֲצַבְתָּם בְּקִשְׁרֵי עֲלִיוֹן דְּאוֹרֵי תְּאֵא, וְנִכְשְׁנוּ קִשְׁוֹרָה לְנִפְשׁ אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמֵימִים!

בְּשָׁנוֹת הַשְּׁלִטוֹן הַקוֹמוֹנִיסְטִי בְּרוֹסְיָה סְבֵלוּ אַחֲרֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִהַמְּשִׁחַל, שְׁאֶסֶר כָּל פְּעִילוֹת דְּתִית. לְמֵרוֹת הָאִיּוֹם וְהַפְּחָד, רַבִּים שָׁמְרוּ עַל מוֹרְשַׁת אֲבוֹתֵינוּ, בְּרִית מִיְלָה, כְּשֵׁרוֹת, שִׁבְתָּ וְתִלְמוּד תּוֹרָה. הַבּוֹלְשֶׁת הֵיָתֶה עוֹקֵבֵת, בְּמִיָּחָד בְּתַקּוּפוֹת הַחֲגִים, כְּדֵי 'לְתַפֵּס עַל חֵם' אֶת שׁוֹמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקְּדוּשָׁה.

לְאַרְךְ 'הַיּוֹם הַקְּדוּשׁ', יוֹם הַכְּפוּרִים, הַתְּפִלָּלוּ עֲשָׂרוֹת קְשִׁישִׁים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת. עֲטוּפִים בְּטִלְיּוֹת וְדְמָעוֹתֵיהֶם עַל לְחִייהֶם, כּוֹנוּ גַם עֲבוּר אַחֲיָהֶם שְׁנֵאֲלָצִים – מִתּוֹךְ פְּקוּחַ נִפְשׁ – לְהַתִּיצֵב בְּמִקּוֹם עֲבוּדָתָם כְּכַיִּים רְגִילִים. אֵיךְ לְתַפְלֵת נְעִילָה, לְאַחַר שֶׁשָּׁבוּ יְהוּדִים רַבִּים מִהָעֲבוּדָה, הַתְּמַלֵּא בֵּית הַכְּנֶסֶת בְּמִתְפַלְּלִים, אֲשֶׁר מְבַלֵּי לְדַעַת כְּמַעַט קְרוֹא בְּסִדּוֹר וּמְבַלֵּי לְהַפִּיר אֶת דֵּינֵי הַיּוֹם, בָּאוּ. בָּאוּ כִּי הֵם יְהוּדִים. בָּאוּ לְחַבֵּר ל'מִטְעַן הַרוֹחֲנֵי' שְׁמַמְלֵא יְהוּדוֹת בְּנִשְׁמַתָּם.

הָרַב יָדַע שֶׁבְּתוֹךְ הַקְּהָל הַגְּדוֹל יִשְׁנֶם גַּם שׁוֹטְרִים 'סְמוּיִים'. אֵיךְ עִם זֹאת קָם לְדַרְשׁ, לְלֹא חֵת. פִּתַּח וְאָמַר "בְּשׁוֹק הַתְּעוֹרֵר וּכּוֹחַ עֵז בֵּין שְׁנֵי כְּפָרִיִּים. עַל הַרְצָפָה מְנַח תְּרַנְגוּל – זֶה אוֹמֵר 'הַתְּרַנְגוּל שְׁלִי' וְזֶה אוֹמֵר 'הַתְּרַנְגוּל שְׁלִי'. אִישׁ זָקֵן וְחֶכֶם שֶׁעֲבַר בְּמִקּוֹם, רֵאָה אֶת הַמְּהוּמָה וְהִצִּיעַ בְּפִשְׁטוֹת: 'הַתִּירוּ אֶת הַחוּט הַקּוֹשֵׁר אֶת רְגְלֵי וְכַנְפֵי הַתְּרַנְגוּל, וְנִרְאֶה אֶל מִי רָץ! וּבְכֶה פִתַּח אֶת הוֹכּוֹחַ.

'רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! נִשְׂאָ הָרַב הַזָּקֵן אֶת קוֹלוֹ כְּלִפֵּי שְׁמֵיא, 'בְּנִיָּה, יְהוּדֵי רוֹסְיָה נִתּוֹנִים בְּמִרְכּוּ הוֹכּוֹחַ. הַשְּׁלִטוֹן הַקוֹמוֹנִיסְטִי טוֹעֵן 'כִּלָּם שְׁלִי'. הַבּוֹלְשֶׁבִיקִים שׁוֹלְטִים בְּכַח הַזְּרוּעַ עַל הַגּוֹר, וְרוֹצִים גַּם לְכַבֵּשׁ אֶת הַנִּפְשׁ. לְעַמַּת זֹאת, נִשְׁמַת הַיְּהוּדִי, חֲלַק אֶל-וְקֵ מִמַּעַל, קוֹרֵא

## בְּדֶרֶךְ הַחִידָה

צנו על לפחות אחת מהשאלות הבאות:

- מדוע תוקעים בתם תפלת נעילה?
- מה מפטירין במנחה של יום כפור, ומדוע?

שלחו לנו למייל: [zaida@kerenh.org.il](mailto:zaida@kerenh.org.il) או לפקס 03-8004455 ומי שפותר את החידות – נפרסם את השם שלו עם הפתרון בעלון הבא.

### תשובות מעלון ראש השנה

☀ מתי מאחלים "לשנה טובה תכתב ותחתם..." ומתי מאחלים "גמר חתימה טובה" ומדוע?

עד בקרו של 'ראש השנה' מברכים את את רעהו "לשנה טובה תכתב...", אף מהבקר ואילה עוברים לאחל "גמר חתימה טובה" כי יתכן וכבר נכתבו מיד 'על הבקר'!

☀ מה הם 'תקיעות דמישב' ומה הם 'תקיעות דמעמד'? אחרי קריאת התורה תוקעים 'תקיעות במישב' כי עפ"י ההלכה מתר לשבת בזה, למרות המנהג לעמד. בתפלת 'שמונה עשרה' תוקעים תקיעות 'דמעמד' כי בהם חובה לעמד.

☀ מה דורשים על כפילות הלשון "לשנה טובה – ומתוקה"? כל מה שה' עושה – הכל לטובה! גם הקורונה ועוד קשיים. אנו מתפללים לה' ששהטוב שהוא מעניק לנו, יהיה גם 'מתוק'... כמו שמתפללים 'הגומל חסדים – טובים...' הכל טוב, רק מבקשים שנגיש את המתיקות.

הפותרים: אלהנן ר. | אביגדור ה. | צילה ל. | שושי ל. | תמר י. | הינדה א.

מעונינים להנציח את העלון הבא לזכות יקירכם?  
צרו איתנו קשר במייל: [zaida@kerenh.org.il](mailto:zaida@kerenh.org.il)

**רוצים את העלון אצלכם?  
שלחו בקשה לדוא"ל [zaida@kerenh.org.il](mailto:zaida@kerenh.org.il) ונשלח אליכם!**

ת.ד. 257 בני ברק או בהעברה לבנק הפועלים סניף 655 מס' ח-ן: 339991 קרן הסנה וסיוע לתלמידי החינוך העצמאי ע"ר 5-804-659-95  
התרומות מוזכות לצרכי מס לפי סעיף 46 כמו"כ ניתן לתרום בקלות ובמהירות בכל עמדות "נדדים פלוס" בדחבי הארץ